

مركز إعلام: مركز إعلامي للمجتمع العربي الفلسطيني في إسرائيل

تقرير رقم 27

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 5 شباط 2011 ولغاية 11 شباط 2011

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سُمي أبو تاية

التقرير مقدم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

מעריב

ערוץ
החדשות 2

זקור ראשו

שראל הפק

המודיעין
יתד

הארץ

ידיעות
אחרונות

y net
ידיעות אחרונות

סוכנת ראשונה
NEWS 1

مقدمة:

يرصد التقرير الحالي وسائل الإعلام الإسرائيلية للفترة الواقعة بين 5 شباط 2011 ولغاية 11 شباط 2011. وقد سيطرت، للأسبوع الثاني على التوالي، أخبار الثورة المصرية على تغطية وسائل الإعلام الإسرائيلية. ويلاحظ تأثر الرأي العام الإسرائيلي بما يحصل من ثورات في البلدان العربية، حيث نادى العديد من الأصوات إلى إجراء احتجاجات مماثلة ضد غلاء المعيشة وقضايا اجتماعية أخرى. ولم تدفع الثورة المصرية بالحكام العرب وهدمهم إلى إجراء إصلاحات اقتصادية حيث أعلن رئيس الوزراء الإسرائيلي بنيامين نتنياهو، عن نيته إجراء إصلاحات اقتصادية. وقد دعى العديد من الكتاب الإسرائيليين إلى الإسراع في عملية السلام، كتعبير عن المخاوف الإسرائيلية من ثورة مشابهة قد يقوم بها الشعب الفلسطيني.

كيكار هشبات- "مفترق السبت"؛ بتاريخ 7.2.2011 "ماذا يخبئ العرب في باحة جبل الهيكل؟" (الملحق الأول)

نشر نيتسان ارليخ (Nitzan Ehrlich) خبراً على موقع "كيكار هشبات" الديني، تطرق فيه إلى أعمال الترميم التي ينفذها الوقف الإسلامي في قبة السلسلة التي تقع شرقي مسجد قبة الصخرة.

وجاء في الخبر: "أكثر من ثمانية أشهر وقبة السلسلة مغلقة بصفائح من التتاك وبأقمشة سوداء، ولا أحد يعرف ماذا يحدث هناك. ويدعي الوقف الإسلامي ببراءة أنها مجرد أعمال ترميم. وبالتأكيد لا يسمح لليهود أو للسياح بالذهاب إلى هناك".

ونقل ارليخ ادعاءات أحد نشطاء منظمة "أمناء جبل الهيكل" الذي قال: "كل المحاولات لمعرفة ما يحدث داخل القبة باءت بالفشل لذلك، قمنا بتسخير فتى عربي لمعرفة وتصوير ما يحدث هناك. ووفقاً لكتاب التوراة المقدس، فإن قبة السلسلة هي المذبح الذي قدمت به القرابين، وبكل ألم، فإن الحفريات التي يجريها الوقف الإسلامي ما هي إلا محو لكل أثر يدل على الملكية اليهودية لجبل الهيكل".

تظهر المقالة كيف تستخدم وسائل الإعلام الإسرائيلية، خاصة الدينية، لهجة الوصي على المسجد الأقصى باعتباره "جبل الهيكل" المقدس لدى اليهود، وذلك من أجل التحريض على انتزاع السيطرة عليه من الفلسطينيين.

ماكور ريشون؛ بتاريخ 7.2.2011؛ "عدو غير أخلاقي" (الملحق الثاني)

تطرق أوهاد كامين (Ohad Kamain) في مقالة رأي نشرها في صحيفة "ماكور ريشون" الدينية إلى "موقف إسرائيل السياسي الإشكالي التي تعاني منه في الرأي العام العالمي، وعلى حد تعبيره فإن "سبب هذه الإشكالية يعود إلى مسار التسويات الأخلاقية التي تقدمها إسرائيل إلى أعداء غير أخلاقيين بمساعدة جهات دولية". كما وقال كامين إنه على إسرائيل أن: "تصور أعداءها أن كانوا دولاً أو منظمات على أنهم يشكلون تهديداً ليس فقط لإسرائيل، وإنما كجهات غير أخلاقية التي تهدد الإنسان الأخلاقي. كما وعليها إظهار الإرهابيين على أنهم نشطاء يعملون ليس فقط ضد إسرائيل وإنما كعدو للبشرية جمعاء وخصوصاً لكون أعمالهم الموجهة ضد المدنيين تنتهك قواعد سلوك الإنسانية العالمية، مثل اختطاف حماس لجلعاد شاليط".

وفي سياق المقالة ينتقد الكاتب الدول التي تعتبر صديقة إسرائيل على مساعدتها لحماس قائلا: " لم تعمل أي دولة صديقة ضد حماس ومطالبه الابتزازية من أجل إطلاق سراح القتلة مقابل جندي إسرائيلي مخطوف، كما ولم تعمل ضد المساعدات التي تمنحها المنظمات الدولية لحكومة حماس في غزة".

ويختتم كامين قائلا أن: "أعداء إسرائيل العنيفين وغير الأخلاقيين هم الذين اجبروها على الاعتذار للعالم عن أعمال قامت بها كدفاع عن النفس. وبهذا السياق طغت قوة القتلة على الضحايا، عندما قام أعداء إسرائيل بدفعها إلى الزاوية وإجبارها على تقديم تفسيرات لتحركاتها ومطالبها بدلا من أن يكون القتلة هم الخاسرون. لذلك فيجب أن يكون الاستنتاج الفوري للإسرائيليين هو وقف سياسة التسوية".

تتمحور المقالة حول إدعاء قديم جديد تتبناه معظم وسائل الإعلام الإسرائيلية وهو أن "العالم كله ضد اليهود" وأنهم "الضحية الوحيدة" للصراع الفلسطيني- الإسرائيلي. كما تظهر المقالة العنجهية الإسرائيلية من خلال إنكار المآسي التي تتسبب بها الحروب الإسرائيلية للشعب الفلسطيني واعتبار جرائم الحرب التي تحصل "مجرد دفاع عن النفس".

حدرية حرديم - "غرف المتدينون"؛ بتاريخ 8.2.2011، الاتهام الفوري للعرب (الملحق الثالث)

نشر موقع "حدرية حرديم" الديني خبرًا جاء فيه: "وصل الى مستشفى "هار هتسوفيم" في القدس شاب متدين يقول أن عددًا من العرب تهجموا عليه في منطقة قبر شمعون الصديق. حيث وصلت الشرطة وقامت بتمشيط المكان، إلى ان اعتقلوا أربعة شبان عرب يشتبه بأنهم قاموا بالإعتداء وهم سكارى".

وإدعى الخبر ان: "مهاجمة اليهود في منطقة قبر شمعون الصديق الواقع في حي الشيخ جراح تحدث بمعدل مرة أسبوعيًا. إلقاء الحجارة والاعتداء على الزوار اليهود تحول الى مسرحية شائعة في المنطقة".

وعلى لسان رئيس اللجنة الداخلية، عضو الكنيست ديفيد ازولاي (David Azulai) عن حزب شاس، ذكر الخبر: "الوضع في قبر شمعون الصديق في حي الشيخ جراح هو قنبلة موقوتة، وقد تفاقم الوضع كثيرًا في الآونة الأخيرة، وأنا متخوف من أن تحدث كارثة. يجب منع الوضع الذي فيه لا يأتي اليهودي للصلاة خوفًا من إلقاء الحجارة".

يعبر هذا الخبر عن ظاهرة شائعة في الصحف الدينية الإسرائيلية وهي توجيه الاتهام المباشر للعرب، في أعقاب حصول عمليات جنائية، حتى قبل إنتهاء تحقيقات الشرطة. ويلاحظ أن الحديث عن معظم هذه الأحداث لا يتم إلا في هذه الصحف مما يشكك في مصداقيتها.

ماكور ريشون؛ بتاريخ 8.2.2011؛ "الجهاد الصامت" (الملحق الرابع)

كتب أوري ادلمان (Uri Adelman) مقالة رأي في صحيفة "ماكور ريشون" الدينية، تحدث فيها عن "أساليب بديلة غير "الإرهاب" و"الجهاد" يتبعها المسلمون لنشر الإسلام في العالم وهي التغلغل والاندماج بين أوساط المجتمعات الأخرى، بمساعدة "الجهاد الهادئ" على حد وصفه. وفي سياق مقالته استعرض ادلمان معطيات لمعدل عدد مواليد المسلمين في أوروبا الذي يساوي ستة أضعاف معدل عدد المواليد الإجمالي في أوروبا. كما وأشار ادلمان انه: "على وزراء خارجية فرنسا واسبانيا ان يشعروا بالقلق لأنه في فرنسا عدد المساجد أكثر من الكنائس". ويضيف ادلمان: "اسبانيا ذاقت الاحتلال الإسلامي ما يقارب 800 سنة. وبدون شك ان المسلمين متشوقين لتجديد حياتهم بها كما كانت في العصور القديمة، تماما كما يطعمون بالأراضي المقدسة".

وإدعى ادلمان: "القوانين في أوروبا لا تتطابق مع القرآن ولا يمكن تطبيقها على المسلمين. فقط قانون الشريعة (القانون الإسلامي) ساري المفعول بالنسبة لهم، لذا لا يوجد بديل سوى السيطرة على القارة الأوروبية، الأقلية الحالية هي بمثابة حصان طروادة". ويختتم ادلمان مقالة قائلا: "يجب على إسرائيل، الضحية التالية، ان تقود حملة سياسية دعائية واسعة للتأكيد على تداعيات الجهاد الهادئ. وإذا انتظرت حتى يقوم الآخرون بذلك، فأنها قد تزول من الوجود قبل ان تحدث هذه المعجزة. وقرىبا سنعرف ما اذا كان ممثلو الإسلام المتطرف سيصلون الى حدودنا الجنوبية. في الوقت الذي فيه يسيطرون على جارتنا الشمالية".

تبين المقالة أعلاه كيف تحولت ظاهرة التخويف من المسلمين والأقليات في وسائل الإعلام الإسرائيلية إلى نمط ثابت، وذلك يصب في النهاية في حملات التحريض ضد الشعب الفلسطيني الذي تنتمي غالبية لديانة الإسلامية و ضد الأقلية الفلسطينية التي تعيش في إسرائيل.

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 8.2.2011؛ "الدين الإسلامي هو منبع الأفكار الإرهابية" (الملحق الخامس)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" مقالة للكاتبة البريطانية ميلاني فيليبس (Melanie Phillips)، المعروفة بأرائها الداعمة لدولة إسرائيل والمعادية للإسلام. وقد حذرت الكاتبة في مقالتها من الثقافة الإسلامية وإدعت أن من وصفتهم "بالإرهابيين المسلمين" يستقون أفكارهم من الدين والتاريخ الإسلامي.

وقد جاءت المقالة على خلفية تصريح رئيس الوزراء البريطاني دافيد كاميرون بأن التعددية الثقافية في بريطانيا شجعت "التطرف الإسلامي". وانتقدت فيليبس الحكومة البريطانية لأنها لا توجه اتهامات مباشرة للدين الإسلامي "كمنبع لأفكار الإرهابيين"، حيث إدعت: "المشكلة هي أن الحكومة البريطانية ترفض الاعتراف بأن الإرهابيين المسلمين يستقون أفكارهم من الدين والتاريخ الإسلامي. الحكومة البريطانية تخاف من تأثيرات أي مواجهة بشأن الدين على حياة المواطن، لذا فإنها تفضل تجاهل ونفي الوضع القائم. كما تخاف الحكومة من أن إهانة المسلمين قد تؤدي إلى هجمات متطرفة أخرى".

ثم تصيف: "يبدو أن الانجليز، نظراً لتاريخهم، غير مستعدون للتعامل بجدية مع التطرف الديني لأنهم لا يعرفون هذا المصطلح. حتى الآن يعتقد البريطانيون أن الإرهاب الإسلامي نابع من الظلم الذي حاق بالمسلمين، لذا فإنهم يلقون باللائمة على إسرائيل ومعاناة الفلسطينيين التي يفهمونها من زاوية إسلامية متطرفة. إضافة لذلك فإن الخط السياسي السائد يمنع انتقاد المسلمين إلى درجة منع استخدام المصطلح "إرهاب إسلامي" واستخدام مصطلح "إرهاب عالمي".

كما إدعت فيليبس: "خطاب كاميرون كان مهماً من أجل نفي الأوهام. لقد اعترف بأن الأفكار الإرهابية الإسلامية هي مصدر المشكلة. على الرغم من ذلك فإنه ما زال يؤمن بأفكار خاطئة ومنها الإدعاء بأن "التطرف الإسلامي" نابع من "تفسير مشوه للإسلام". لقد أخطأ أيضاً حين قال بأن مشكلة المسلمين في بريطانيا هي أنهم يريدون العيش منعزلين. المشكلة هي أن المتطرفين يريدون إحتلال بريطانيا وفرض الإسلام عليها".

تندرج هذه المقالة في سلسلة مقالات تحريضية ضد الدين الإسلامي، تنشرها وسائل الإعلام الإسرائيلية في إطار حملة ممنهجة لتشويه الدين الإسلامي وتصويره على أنه مصدر معاناة الإسرائيليين والعالم.

موقع "ان آري جي"؛ بتاريخ 8.1.2011؛ "المحتل العربي في أرض إسرائيل" (الملحق السادس)

كتب د. رون بريمان (Ron Brieman) مقالة رأي تحريضية ينتقد من خلالها تعامل وسائل الإعلام الإسرائيلية مع ما جاء في برنامج "كشف المستور" الذي بثته قناة الجزيرة الإخبارية. حيث قال ساخراً: "الإعلام لم يتوقف عن الإنفعال من حجم التنازلات التي قدمها العرب المعتدلون اتجاه إسرائيل من أجل السلام: المحتل العربي في أرض إسرائيل مستعد لتقديم التنازلات لإسرائيل عن الربع اليهودي في القدس! الإعلام لم يتطرق إلى التنازلات غير المسؤولة التي قدمها اولمرت وليفني لأبو مازن ورفاقه: تنازل عن قلب أرض إسرائيل مقابل لا شيء ومقابل الإرهاب".

وأضاف: "للأسف، الإعلام الإسرائيلي يدعم القرارات الخاطئة، لقد تجند من أجل "سلام" اوسلو، من أجل جدار "الأمن"، من أجل طرد اليهود العنصري من قطاع غزة وشمال السامرة". ثم قال: "الإعلام أحادي الجانب ومنحاز، ينصح بفكرة غير واقعية "حل دولتين لشعبين"، والذي يعني إقامة دولة للعدو الى جانب إسرائيل في البداية ("حدود مؤقتة") وعلى أنقاضها لاحقاً".

تبين المقالة تعنت الإسرائيليين فيما يخص إنهاء الإحتلال الإسرائيلي، حيث لا يتقبل معظمهم فكرة التنازل عن الضفة الغربية وقطاع غزة، ويتعاملون مع المواطنين الفلسطينيين "كمحتلين".

موقع "ان اف سي"؛ بتاريخ 8.1.2011؛ "على الحرب القادمة أن تقتل مليون ونصف طفل مسلم، امرأة ورجل" (الملحق السابع)

كتب البروفسور هيلل فايس (Hillel Weiss) مقالة رأي عنصرية وتحريضية، يدعم من خلالها ما جاء في كتاب "توراة الملك" العنصري، الذي يدعو إلى قتل كل من هو غير يهودي ويُعتقد أنه يشكل خطراً على اليهود حتى إن كان طفلاً أو رضيعاً.

وفي سياق حديثه عن الحرب المحتملة قال فايس: "نتيجة الحرب القادمة يجب أن تكون قتل مليون ونصف طفل مسلم، امرأة ورجل، على الأقل. الحاخامات الذين كتبوا توراة الملك اضطروا لأن يمنحوا غلاًفاً قيميّاً- إنسانياً ونظرياً بالأساس، يحمي التوراة. الكتاب يعبر عن أرضية لقيم وقوانين الحرب حسب التوراة، والمعتمدين على احترام الله واحترام الإنسان".

وأضاف: "كتاب توراة الملك هو مظلة ومأوى لشعب إسرائيل الذي سيضطر إلى إيذاء ملايين البشر نساءً ورجالاً وأطفالاً من أجل حماية نفسه. مطلوب اتباع هذا الكاتب في الوقت الحاضر كما هو مطلوب من الأجيال القادمة اتباعه كما يتبعون التوراة ويحفظونها عن ظهر قلب. لتعش الدولة اليهودية، دولة التوراة".

على الرغم من أن النائب العام الإسرائيلي أمر باعتقال كل شخص تورط في نشر كتاب "توراة الملك" العنصري، إلا أن ذلك لم يمنع العديد من الأصوات اليمينية المتطرفة من الدفاع عن مضامين الكتاب العنصرية واعتباره مرجعاً.

موقع "ان آ رجي"؛ بتاريخ 9.2.2011؛ التحذير العنصري من الزواج من العرب (الملحق الثامن)

في إطار حملة إعلامية تقودها أقلام يمينية متطرفة لتبرير الفتاوى اليهودية العنصرية ضد العرب، كتبت ليلخ نتيف (Lelach Natev) مقالة رأي تحذر من خلالها من الزواج المختلط بين اليهود والعرب.

نتيف قالت محذرة: "ظاهرة الزواج بين يهودية وعربي ليست محصورة فقط في القرى العربية، بل في مناطق أخرى داخل الخط الأخضر مثل تل أبيب ومناطق مختلطة أخرى. لكن المرأة ليست الضحية الوحيدة فالرجال اليهود أيضًا ضحايا للزواج المختلط، حيث يتوجه بعضهم لمكاتب التعارف لتزويجهم مقابل مبلغ مادي من فتيات من روسيا أو أوكرانيا. صحيح أن حياة اليهوديات اللواتي تزوجن من مسلمين تتعرض لخطر حقيقي أكبر من ذلك الذي يتعرض له الرجال اليهود (ينقطن عن عائلتهن اليهودية ويُجبرن على اعتناق الإسلام، يتعرضن للعنف الجسدي وتهديد حياتهن)، لكن يجب حسب الديانة اليهودية زواج الرجال اليهود من غير اليهوديات هو أكثر خطرًا لأن الطفل سيتبع ديانة أمه".

وأضافت: "من حق الشعب اليهودي الشرعي أن يحافظ على طابعه وتميزه، هذا ما سيحافظ عليه على مدار الأجيال".

تعتمد الإدعاءات التي ينشرها الكتاب اليمينيون للتحذير من الزواج المختلط بين اليهود والعرب على أفكار عنصرية مسبقة، مفادها أن العرب "أشخاص عنيفون ويشكلون تهديدًا حقيقيًا على حياة اليهود".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 9.2.2011؛ "الإسلام هو من جاء بالاستعمار وليس اليهود" (الملحق التاسع)

كتب درور ايدار (Dror Edar) مقالة رأي تحريضية، في إطار حملة إعلامية ممنهجة لإنكار تاريخ الشعب الفلسطيني وحقه في بلاده. وقد حذر ايدار من اشتعال ثورات أخرى في المنطقة، حيث قال: "اعمال الشغب والتوتر السياسي في مصر أثاروا المخاوف من حدوث إنقلاب إسلامي. إسرائيل ليست المشكلة بل مرسةة لإنقاذ شعوب المنطقة من الإسلام المتطرف وتصدير الثورة الايرانية لدول إضافية في المنطقة".

وأضاف رافضًا انهاء الوجود الإسرائيلي في المناطق المحتلة: "ممنوع علينا أن نعتمد على جيوش غريبة لكي تمنع تسلل ايران للشرق أو لكي تحمي السلطة الفلسطينية. بالطبع نحن لا نستطيع أن نعتمد على الفلسطينيين (حتى هم لا يعتمدون على أنفسهم)".

كما وصف ايدار الدعاية الفلسطينية "بالكاذبة" حيث قال: "ردًا على كل مطلب أمني يقدمه نتنياهو، يقوم الفلسطينيون بتوجيه الإتهامات: "استعمار"، "سارقو أراضي"، "قادمون جدد جاءوا ليطردوا أبناء هذه الأرض"، "مهاجرون اوروبيون استولوا على أراضي الشعب الفلسطيني الذي كان هنا منذ أجيال بعيدة". الغرب يسمع جرعات كبيرة من هذه الدعاية الفلسطينية الكاذبة وقادتنا صامتون. أيضًا في إطار التسوية السياسية، يضيف الفلسطينيون الإدعاء بأن وجود دولة إسرائيل يعتمد على كارثة الفلسطينيين، الصراع من أجل نزع الشرعية عن إسرائيل سيستمر".

وأضاف: "لذا من المهم أن نعود ونذكر في كل حوار دبلوماسي، علني وإعلامي، بأن علاقة الشعب اليهودي بوطنه قوية وشجاعة وعميقة أكثر مما يتوقع عرب المنطقة، لقد بحثنا ولم نجد أي آثار لأولئك الذين يصرخون في وجهنا "استعماريون". من خلال نظرة تاريخية، نستطيع أن نرى أن الاستعمار الأكثر شدة وعنفًا قام به الإسلام الذي تسلل إلى هنا خلال القرن السابع وأجبر يهود أرض إسرائيل على اعتناق الإسلام أو الرحيل عن أرضهم. على نتنياهو والمتحدثين الآخرين أن يؤكدوا على الحقيقة الأساسية: الشعب اليهودي عاد إلى بيته".

صحيفة "هآرتس"؛ بتاريخ 9.2.2011؛ "الأردن هي فلسطين" (الملحق العاشر)

كتبت كرني إداد (Karni Eldad) مقالة رأي تحريضية لتسويق فكرة "الأردن هي الدولة الفلسطينية"، التي يتم طرحها مرارًا وتكرارًا في وسائل الإعلام الإسرائيلية.

الداد قالت: "مايك هاكبي، المرشح المحتمل لرئاسة الولايات المتحدة زار البلاد الأسبوع الماضي وأكد على أن أرض إسرائيل تابعة للشعب اليهودي وأن الأردن هي فلسطين، ولا يمكن أن تقوم دولتان على مساحة صغيرة جداً. هذا أمر واضح لكن رأي الشعب الذي يعيش في صهيون كما زالت مبهمة فالأسطوانة ما زالت عالقة عند المقطع الذي يردد "دولتان لشعبان".

وأضافت: "إن إدعاءات الطرف الثاني مملّة ومبتذلة. إحدى ادعاءاتهم ضد برنامج "الأردن هي فلسطين" هي "من يريدونهم هناك". ومن يريدونهم هنا؟ حتى اليسار لا يريد جيراناً عرباً، بل يريد الفصل. هنالك اتفاق بين جميع الأحزاب: نحن نريدهم في الجهة الثانية، الخطة تقترح جهة أبعد، دون اقتلاع مناطق سكنية، تفكيك الشعب، هذا دون أن نتحدث عن الصواريخ التي ستطلق تجاه تل أبيب والمطار، عن موجة الإرهاب التي ستغرقنا بعد كل تنازل، عن القدس، عن الدونية الإستراتيجية في الحرب القادمة، عن "حق العودة"، وعن عرب إسرائيل".

كما اقترحت: "من يريد من العرب أن يبقى هنا ليبقى كمقيم لكنه سيكون مواطناً تابعاً للدولة الفلسطينية، والتي هي الأردن، ولن يصوت في الكنيست وإنما في البرلمان في عمان. الحل الأمثل هو أن نطرح هذا البرنامج: الأردن هي فلسطين، وسلام على إسرائيل".

تعتمد المقالة أعلاه على مبدأ عنصري هو رفض وجود العرب إلى جانب اليهود، وعلى تشجيع فكرة ترحيل الفلسطينيين إلى الأردن باعتبارها "الدولة الفلسطينية المستقبلية" وإنكار أي حق تاريخي للشعب الفلسطيني في وطنه.

ماكور ريشون؛ بتاريخ 9.2.2011؛ "قانون بشارة" (الملحق الحادي عشر)

نشر أوري يسرائيل باز (Uri Israeli Paz) خبراً في صحيفة "ماكور ريشون" الدينية حول اقتراح القانون المعروف بـ "قانون بشارة" والذي صادقت عليه الكنيست الإسرائيلي في القراءة الثانية والثالثة. وينص القانون على سحب الرواتب والمستحقات من كل عضو كنيست، تم دعوته للتحقيق أو وجهت إليه لائحة اتهام أو قام بارتكاب مخالفة خطيرة أثناء عمله في الكنيست ولم يستجب للتحقيق أو للمحاكمة (كما جاء في الخبر). وسمي القانون باسم "قانون بشارة" نسبة إلى عضو الكنيست السابق عزمي بشارة.

وقال باز في الخبر: "هذه هي السخافة عندما يحصل أعضاء كنيست سابقين أو حتى أولئك الذين ما زالوا يمارسون عملهم على رواتب أو مستحقات أخرى من الكنيست، على الرغم من توجيه لوائح اتهام ضدهم واستجوابهم للمحاكمة. كما هو الحال مع عضو الكنيست السابق عزمي بشارة الذي يتمتع بأكثر من نصف مليون شاقل دفعته له الكنيست".

وأضاف باز في سياق الخبر، نقلاً عن عضو الكنيست المبادر لاقتراح القانون يسرائيل حسون (Yisrael Hasson) عن حزب كاديما: "ليست الرغبة في الانتقام هي التي دفعتني للمبادرة لهذا الاقتراح، بل الحاجة إلى وضع قيود، للردع والحفاظ على نظام الحكم من الفوضى. لذلك شعرنا بالحاجة لإيجاد حل للوضع القائم. لقد استخدمت عزمي بشارة القانون بشكل ساخر واستهزأً بسلطات دولة إسرائيل. وأي عضو كنيست يتصرف على هذا النحو، يجب حرمانه من أي منفعة أو دفع المستحقات. أنا لا أعرف أي دولة تكون في نزاع وتقوم بدفع راتب لعميل يخدم العدو. وقانون كهذا يهدف لتصحيح التشويه الذي وصلنا إليه".

وعن عضو الكنيست ورئيس لجنة الكنيست يريف ليفين (Yariv Levin) قال باز في الخبر: "من غير المناسب وغير صحيح أن تقوم دولة إسرائيل بضخ المال لبشارة الذي يقوم في كل ليلة بدعم الإسلام المتطرف ويدعو للعنف عبر قناة الجزيرة. هذا هو بشارة الذي خان الدولة وبالمقابل تستمر الدولة في تمويله".

تتعامل معظم وسائل الإعلام الإسرائيلية، وخصوصاً الدينية بالتعامل مع عضو الكنيست السابق عزمي بشارة "كخائن وعميل الهارب يخدم العدو"، على الرغم من أن التهم الموجهة إليه لم تثبت بعد.

התיעוד נחשף: מה מסתירים הערבים במתחם הר-הבית?

זה למעלה משמונה חודשים בהם כיפת השלשלת סגורה ומסוגרת על-ידי חומת פח אטומה ובדים שחורים, ואיש אינו יודע מה נעשה שם. הוואקף טוען בתמימות שזה סתם שיפוצים של המבנה. אבל בשום אופן אינו מאפשר ליהודים או לתיירים לגשת לשם. נאמני הר-הבית גייסו ערבי שיתעד להם את המתרחש

[ניצן ארליך](#)

ג' באדר א' תשע"א 14:17 07.02.11

זה למעלה משמונה חודשים בהם כיפת השלשלת סגורה ומסוגרת על-ידי חומת פח אטומה ובדים שחורים, ואיש אינו יודע מה נעשה שם. הוואקף טוען בתמימות שזה סתם שיפוצים של המבנה. אבל בשום אופן אינו מאפשר ליהודים או לתיירים לגשת לשם. "כל הניסיונות להכנס למתחם ולצלם לא צלחו, עד שבדרך לא דרך נמצא הערבי המתאים שהסכים להכנס ולצלם את המתחם ולהעביר לנו את התמונות תמורת תשלום נאה", אומר אחד מנאמני הר-הבית.

לדבריו, הערבי שהעביר את התמונות מסר כי הוואקף כבר מסיים את החפירות וכעת הוא מכסה את החפירה בעפר. הוא מצייך כי על-פי מקורות בתנ"ך, כיפת השלשלת היא מקום המזבח עליו הקריבו קרבנות בזמן הבית. "החפירות שמבצע הוואקף נועדו לקעקע כל זכר לבעלות יהודית על הר הבית", הוא אומר בכאב.

<http://www.kikarhashabat.co.il/כיפת-השלשלת.html>

היסטוריה של פשרה

אוהד קמין 7.2

מצבה הפוליטי של ישראל בדעת הקהל העולמי הוא בעייתי ביותר. ואולם, תהיה זו טעות לנסות ולהבין את הבעיה במנותק מהקשרה המלא. שכן המצב הנוכחי הוא השלב האחרון בתהליך סחרור והתדרדרות שאליו נכנסה מדינת ישראל כמעט עם הקמתה. מדובר במסלול של פשרות מוסריות שנעשו עם אויבים לא מוסריים ולא מתפשרים, שאליו נדחפה ישראל על ידי גורמים בינלאומיים, שחלק מהם ידידיה המוצהרים. אלה תמרנו אותה תוך לחצים, אימים

וסחטנות; למצב הפוליטי הירוד שבו היא נמצאת היום. והדבר שמהווה את המחדל הגדול ביותר של ישראל בתהליך, הוא שתיקתה לגבי אי מוסריותו.

ישראל, שהותקפה מאז קמה על לא עוול בכפה, מעולם לא מצאה לנכון להוקיע את אויביה מבחינה מוסרית ולהביע את מחאתה העקרונית נגד המתקפה היזומה שנפתחה נגדה על ידי כלל מדינות ערב עם הקמתה. גם כשהחלו להיווצר הזדמנויות להסכמי שלום בינה לבין אויבותיה, נמנעה ישראל מלתבוע מהן לשלם על הנזקים שגרמו לה, או מליזום הענשה כלשהי של מנהיגי האויב. פשרה לא מוסרית מסוג זה היווה ההסכם עם מצרים, שבמיוחד בימינו ברור כי מעולם לא היה כזה של שלום אמיתי, אלא של 'מלחמה קרה'. על מחדל פשרה חמור זה, שבו הוצגה ישראל כאשמה, משלמים אזרחי ישראל עד היום.

למחדל זה ולאחרים כמוהו, שבהם העדיפה ישראל לפגוע בזכויות בניה שלה על פני פגיעה במעמד של מנהיגי מדינות ערב, יש חלק גדול בעובדה שישראל נתפשת היום בעיני רבים בעולם כלא מוסרית. אם, לעומת זאת, הייתה ישראל משקיעה בהצגת עמדתה המוסרית בסכסוך את המשאבים שהשקיעה בשנות המלחמה הארוכות שחוותה מאז הקמתה, ואת הפגיעה הקשה שהיה לדבר זה באזרחיה - היה הישגה הפוליטי גדול לפחות כמו זה של ניצחון צבאי גדול. ויותר מכל, היא לא הייתה מוצאת היום את עצמה במצב שבו יש לאויביה יתרון תעמולתי משמעותי עליה בדעת הקהל העולמית.

המוסר תובע שכפי שמחובתו של אדם מוסרי להילחם בפשעי, שום אדם מוסרי לא יהיה מוכן להשתתף בפשעי, לסייע לו או לתמוך בו. במקרה של המלחמה נגד ישראל, הצדק תובע מצב שבו לכל המסייע לאויביה הרצחניים של ישראל, בין אם מדובר באדם יחיד או בממשלה, יהיה מעמד של מסייע לרצח. המוסר והצדק תובעים ששום גורם אנושי בעל כבוד עצמי - אדם או בארגון, קבוצה או מדינה - לא יראה לעצמו לכבוד להצטרף לפעולת טרור או לפעולת מלחמה לא צודקת. ברוח דברים אלה היה על ישראל להציג את אויביה, מדינות או ארגונים, לא רק כמאיימים עליה אלא גם כגורם בלתי מוסרי המאיים הן על בני האדם המוסריים באשר הם - והן על מוסריותו של כל אדם שחבר בו. את אנשי הטרור צריך להציג כפועלים לא רק נגד ישראל אלא כאויבי כלל האנושות, בייחוד כשפעולותיהם מפרות גם את כללי ההתנהגות היסודיים שנקבעו באמנות עולמיות הומניסטיות, החל מפעולותיהם המכוונות דרך קבע נגד אזרחים באירופה ובאמריקה. במלחמתם נגד ישראל צריך היה להשתמש לצורך הוקעתם בפעולות כמו זו של חטיפת החמאס את גלעד שליט, או של הפרת הסכמי הפסקת אש בהתקפת החיזבאללה בגבול הצפון, תוך הדגשה שפעולות אלה - מעבר להיותן לא מוסריות ובלתי אנושיות - אינן פוגעות בישראל בלבד אלא גם עומדות בניגוד לחוק הבינלאומי.

אך לישראל לא עמד הכוח להציג את האויב ברוח זו ולכן מצבה בעולם בכי רע. על כך ניתן ללמוד מעצם העובדה שאף אחת מידידותינו בעולם לא מצאה לנכון לצאת נגד החמאס בשל תביעתו הסחטנית לשחרור רוצחים תמורת חיילי ישראלי חטוף - או לצאת נגד הסיוע שמעניקים ארגונים בינלאומיים לשלטון החמאס בעזה. העובדה שישראל זוכה לכל כך מעט תמיכה מן העולם החופשי נובעת מחולשתה שלה. היה בכוחה למנוע את שחיקת כוחו הרוחני החיובי של העולם החופשי כולו, אל מול אויביו.

הנהגת ישראל לא החזיקה מעולם בהבנה הנדרשת לגבי הדרך שבה הסכסוך במזרח התיכון משפיע על העימות הכלל-עולמי, ונכשלה במיוחד בהבנת התפקיד שעשוי להיות לה בתוכו. גם אם הבינו מנהיגי ישראל כי עם עליית כוחם של המשטרים הדיקטטוריים בעולם יש למתרחש במזרח התיכון תרומה רבה לחיזוק כוחם הפוליטי של אויבי הצדק והחופש בעולם כולו, הם לא השיגו את ההשפעה החיובית, בכוח ובפועל כאחד, של מדינת ישראל על מאזן העימות העולמי. עובדתית, חולשתה של ההנהגה הישראלית כפי שהתבטאה הוא תוצר מחדליה המוסריים שלה, שכללו

שותפויות של פשרות עם משטרים לא מוסריים, שסייעו לקיומם. תוצאתה ההכרחית של מדיניות זו הייתה ההערכה העצמית הירודה של הישראלים, שמנעה מהם לראות עצמם כמושיעי העולם ואת מלחמתם כמבטאת את ערכיה החיוניים של האנושות כולה.

בהקשר זה לא עשתה ישראל די למניעת ההתדרדרות התרבותית הכללית מלהגיע למצב העכשווי של 'הבנת' האויב על ידי הפסבדו-הומניסטים של השמאל. בשל הליקויים הגסים של שלטונה, מערכת המשפט שלה ותקשורתה, הופנתה כל נחישות המדינה דווקא נגד גורמי הפנים שלה, שמחד הביעו נאמנות לערכיה הלאומיים, אך מאידך התירו לשרלטנים פסבדו-הומניסטים חופש פעולה לטובת שונאיה מבית. כל המחדלים הללו נבעו מבורות מפליגה באשר למאפייני רוח האויב, ולפיכך ממחדל זיהוי של המוסר הירוד שבו הוא אוחז. הכל מסתכם בהימנעות ישראל מזיהוי אי מוסריות האויב הערבי וכך הוחמצה ההתייחסות המוסרית המתבקשת כלפיו.

מנהיגי ישראל, מתוך משקל היתר שנתנו להיבטים הצבאיים-פיזיים של המאבק, לא הבינו מעולם את טבע ומהות כוח הרוח – ולפיכך את משקלה המעשי של התעמולה הפסיכו-פוליטית במשוואת הכוח הפוליטי העולמית. ישראל, בדומה למה שקורה לארה"ב בעירק, לומדת בעידן האחרון על בשרה את עוצמת כוח הרוח אל מול חולשת החומר; מה שמתבטא גם בשדה הקרב, כי על אף שצה"ל, מהצבאות המתקדמים בעולם מבחינה טכנולוגית, הוכיח עליונות על האויב, ישראל לא הצליחה להפסיק את התקפתם המתמדת של ארגוני הטרור על עריה ויישוביה. ובנוסף, על אף שהם מובסים בכל עימות צבאי עם צה"ל, הם מצליחים לנצח את ישראל בשדה המערכה על דעת הקהל העולמית. אין הוכחה גדולה יותר לעליונות כוח הרוח ואין תעודת עניות גדולה יותר לישראל, הצד הצודק במלחמה, מהעובדה שאויביה האלימים והבלתי מוסריים הביאו אותה לצורך להתנצל לפני העולם על פעולות ההגנה העצמית שלה. בהקשר זה גבר כוחם של הרוצחים על הקרבנות, כאשר אויביה של ישראל דחקו אותה לפינה שבה היא חייבת להסביר את מהלכיה ולהתפשר על תביעותיה, במקום שידם שלהם תהיה על התחונה. המסקנה המיידית שעל ישראליים היא - הפסקת מדיניות הפשרה.

الملحق الثالث:

בקבר הצדיק: ערבים פצעו בחור חרדי

בחור חרדי בן 26 הגיע פצוע לבית החולים 'הדסה' • בחקירתו אמר: הותקפתי על ידי ערבים בקבר שמעון הצדיק • המשטרה עצרה ארבעה ערבים שיכורים החשודים במעשה

לבית החולים הר הצופים בירושלים הגיע גבר חרדי כבן 26 כשהוא פצוע קלות. לדבריו הוא הותקף ע"י כמה ערבים באזור קבר שמעון הצדיק.

כוחות משטרה יצאו מיד לאזור בו הותקף וביצעו סריקות, השוטרים עצרו לחקירה ארבעה צעירים ערבים החשודים במעשה כשהם שיכורים. ארבעת הצעירים נלקחו לחקירה.

הרקע לתקיפה נבדק.

יצוין, כי תקיפת יהודים באזור קבר שמעון הצדיק בשכונת שייח' ג'ראח במזרח ירושלים קורה במוצע אחת לשבוע. יידי אבנים והתנכלויות למבקרים היהודים, הם מחזה נפוץ ביותר באזור.

יו"ר ועדת הפנים ח"כ דוד אזולאי (ש"ס) התריע לפני כשנה ואמר במהלך סיור במקום "המצב בשכונת שמעון הצדיק בשייח' ג'אראח במזרח ירושלים הוא פצצת זמן מתקתקת. יש החמרה במצב בתקופה האחרונה ואני חושש מאוד שיהיה פה אסון" והוסיף כי "אסור שיהודי לא יגיע להתפלל בשל חשש מזריקת אבנים".

<http://www.bhol.co.il/Article.aspx?id=24372&cat=1&scat=1>

הג'יהאד השקט

ד"ר אורי אדלמן 8.2

מנהיגי העולם המערבי מתעלמים מהעקרונות המנחים את שליטי האסלאם הקיצוני, הנמצא בתנופה בשנים האחרונות. עמוד התווך בתפיסתם קובע שכל מקום שהיווה אי פעם כהגדרתם "אדמה מוסלמית" חייב לחזור לידיהם. לדוגמה: חצי האי האיברי, כריתים, מלטה, זנזיבר וחלק ממזרח אפריקה, רובה של הודו, חלקים מהפיליפינים, הבלקן, הקווקז וכמובן ישראל. הנחתם השנייה היא שאין חובה ליידע את העולם על יעדי האסלאם. נהפוך הוא, מותר להטעות בהעלמת מידע או בתעמולה אקטיבית, כי זה רצון האל. היסוד השלישי בגישתם מתיר לאיים ב"מלחמת דת" מושג המטיל חיל ורעדה על המערב, כדי להגיע להישגים ולווייתורים מצדו. התיזה הרביעית קובעת כי כל מדינה שהמוסלמים מהווים בה מיעוט חייבת להעניק להם זכויות לחיות על פי דתם ומנהגיהם. איש אינו יכול לכפות עליהם מגבלות שאינן עולות בקנה אחד עם אורחות חייהם.

שליט לוב מועמר קדאפי הכריז שהטרור אינו נחוץ להתפשטותו של האסלאם. תוך שנים אחדות, אמר, הוא יכבוש את אירופה ללא עזרת חרב. כאחד המנהיגים היותר רציונאליים של העולם הערבי, השולט בארצו למעלה מארבעים שנה ויודע כיצד לנווט את דרכו בין מזרח למערב, נראה שהוא בקי היטב בתחזיות.

לפי נתונים רשמיים, ממוצע הילודה במדינות אירופה הוא 1.38 זה של המוסלמים החיים ביבשת גדול פי שישה. אחוזי התינוקות הנולדים מגיע כבר כיום במדינות אחדות ל-50% לא ירחק היום והפרוגנזה של קדאפי תתגשם במלואה. שרי החוץ של צרפת וספרד, שביקרו לא מכבר בישראל, חייבים להיות מודאגים במיוחד. בדרום צרפת יש יותר מסגדים מכנסיות. ספרד טעמה את הכיבוש המוסלמי קרוב ל-800 שנים. אין ספק שמאמיני הקוראן משתוקקים לחדש בה את ימיהם כקדם, בדיוק כפי שהם חפצים באדמות ארץ הקודש.

52 מיליון בני דת האסלאם החיים עתה באירופה, ועוד רבים אחרים העושים את דרכם אליה בכל נתיב אפשרי, יוציאו אל הפועל את חלום כיבוש היבשת בעזרת הג'יהאד השקט. התנועות המוסלמיות החלו להבין שהטרור אינו מקדם את המשימה הקדושה הזו אלא עומד לה לשטן בדרך. אמת, הרוב נבהלים מפניו, מוכנים להשפיל את כבודם ולהקריב קורבנות כבדים למען מעט שקט; אך אחרים, מעטים ככל שיהיו מתחילים להתפכח ולהבין כי הסיסמאות הליברליות כביכול, בזכות אחווה ושוויון, הענקת זכויות וכד', אינן מדברות אל רבדים רחבים באסלאם, אלא מנוצלות על ידם לנגח

את הדמוקרטיה המערבית ואת המאמינים התמימים בזכויות שוות לכולי, שלא בגרו להתמודד עם תופעת הזאב המחופש לכיפה אדומה.

סוציולוג צרפתי צעיר ממוצא מוסלמי, מוחמד סבאווי, ניסח את המגמות הללו בלשון כנה ובהירה לאמור: האירופאים שבויים בדגל זכויות האדם שהם מנפנפים בו. האסלאם מנצל היטב את ריבוי הפריבילגיות המוענקות לו. החוקים באירופה אינם תואמים לאלה של הקוראן ולא ניתן להחיל אותם על המוסלמים, שרק חוק השריעה (ההלכה האסלאמית) תקף עבורם. אין לו אפוא אלטרנטיבה אלא להשתלט על היבשת. המיעוט הנוכחי הוא הסוס הטרויאני שלו. פלישת השקטה נמצאת בתנופה. לשיטתו, כאשר יגיע לרוב, בני דתות אחרות יזכו למעמד של בני חסות (אהל אל-דימה) ויחויבו בתשלום מס מיוחד, כפי שהיה נהוג בתקופות הזוהר שלו. המיעוט הלא-מוסלמי יוכל כמובן להמיר את דתו וליהנות מיתרונות האסלאם.

ישראל, כקורבן הקרוב, חייבת לצאת מקיבעונה המחשבתית ולהוביל מסע מדיני והסברתי מסיבי להדגשת מגמותיו של הג'יהאד השקט. אם תמתין עד שאחרים יתעוררו לעשות זאת במקומה, היא עלולה לחדול מלהתקיים לפני שנס כזה יתרחש. בקרוב נדע אם נציגיו של האסלאם הקיצוני המתפשט הגיעו גם לגבולנו הדרומי. את ההשתלטות על שכנתנו הצפונית הם משלימים ממש בימים אלה.

الملحق الخامس:

Digg
Post to del.icio.us
העתק ללוח גזירות

פריט מרשימת האתרים בדפדפן

תצוגת מגזין

תצוגת טקסט

בריטניה: עכשיו מאשימים את קמרון

מלאני פיליפס

התגובות הנזעמות שנשמעות בבריטניה בעקבות נאומו של ראש הממשלה דיוויד קמרון בנוגע לסכנה הטמונה ברב-תרבותיות מסבירות מדוע הפכה בריטניה לחוליה החלשה בשרשרת ההגנה של העולם החופשי. לאחר שקמרון הכריז כי גישת הרב-תרבותיות סייעה לקדם את "הקיצוניות האיסלאמית" הוא הואשם כצפוי על ידי אנשי השמאל ומוסלמים קיצונים דווקא בסיוע ל"מין הקיצוני" ובליבוי המתיחות הגזעית. שני גורמים הכרחיים כדי להבין את מלוא המשמעות של דבריו ואת הזעם שעוררו. ראשית בריטניה מתמודדת עם בעיה עצומה של איסלאמיסטים קיצונים שגרים בה והתגובות הנזעמות לדבריו מעידות מדוע בריטניה כאילו מסרבת להכיר בעוצמת האיום. הבעיה מתחילה במדיניות הרווחה שאימצה בריטניה החל משנות ה-90 - מדיניות המחייבת את חופש הדיבור גם במקרים קיצוניים ואג'נדה של "קודם כל זכויות אדם". הגישה הזו הקלה על הקיצונים להפוך את בריטניה למרכז החשוב ביותר של הרדיקליזם המוסלמי. עובדה: שירות הביטחון האנגלי MI5 הודיע כי הוא מנטר שיחות של יותר מ-2000 תומכי טרור ועשרות תוכניות לפיגועים. הבעיה היא שהשלטון הבריטי מסרב להכיר בכך שאף על פי שרוב המוסלמים לא חולקים את האמונה הזו הטרוריסטים האיסלאמים כן יונקים מהתיאולוגיה ומההיסטוריה של האיסלאם להבנתם. הממשלה הבריטית חוששת כל כך מההשפעה של עימות בנוגע לדת על חירויות האזרח עד שהיא מעדיפה להתעלם ולהכחיש את המצב. הממשלה גם חוששת מכך שהעלבת המוסלמים רק תעודד התקפות קיצוניות נוספות. נראה כי האנגלים עקב ההיסטוריה שלהם פשוט אינם מסוגלים להתייחס ברצינות לקנאות דתית כי הם לא מכירים את המושג הזה. עד כה אמרו הבריטים כי טרור מוסלמי מונע מהעוולות שנעשו למוסלמים וממצוקות ולכן בין היתר הם מאשימים את התנהגותה של ישראל ואת מצוקת הפלשתינים כפי שהם מבינים אותה בהקצנה מוסלמית. בנוסף אוירת התקינות הפוליטית מונעת ביקורת כלפי המוסלמים עד כדי איסור לומר "טרור איסלאמי" ושימוש במושג "טרור בינלאומי" ונציגי האחים המוסלמים אף מיעצים לממשלה כיצד למנוע רדיקליזם איסלאמי. אלא שהכחשת הבעיה רק מקצינה אותה. ממשלת בריטניה לא הצליחה להבין כי ההתנגדות לכל ביקורת על המוסלמים וההבנה למצוקתם ולשנאתם כלפי בריטניה ארה"ב וישראל הן סוג של חתרנות המספקת את הים שבו שוחה הטרור נאומו של קמרון היה אפוא צעד חשוב בהכחשת האשלויות. למעשה הוא הודה כי רעינות איסלאמיים קיצוניים הם מקור הבעיה. עם זאת יש לשים לב לכך שהוא עדיין מאמץ כמה הנחות יסוד שגויות של קודמיו ובהן הקביעה כי "הקיצוניות האיסלאמית" נובעת מ"פרשנות מעוותת של האיסלאם".

בעוד שנכון להדגיש כי מיליוני מוסלמים אינם מהווים איום על אף אחד זו טעות לומר כי האיסלאם האוטנטי כמות שהוא אינו קיצוני. קמרון גם טעה כשאמר כי הבעיה היא שהמוסלמים בבריטניה רוצים לחיות בנפרד מהרוב. הבעיה היא שהקיצונים רוצים לכבוש את בריטניה ולכפות עליה את האיסלאם. לנוכח המהומה המתחוללת עקב נאומו המתון יחסית השאלה אם הממשלה הבריטית תפסיק לנסות לפייס את הג'יהאדיסטים נותרת פתוחה גם אחרי הנאום.

לחלק לחלק
הקודם הבא

<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F02%2F08>

الملحق السادس:

אל-ג'זירה גם בישראל

התקשורת מהללת את ויתורי אולמרט ואבו-מאזן. אך, חופש עיתונות הוא קודם כל מתן ביטוי לדעות שונות, לא רק לאלה שהתקשורת חפצה ביקרן

רון בריימן | 14:01 2011/2/8
[תגיות: אל ג'זירה, משא ומתן עם הפלסטינים](#)

ערב המהומות במצרים עסקו הכל בביצה הישראלית בהדלפות שפורסמו באל ג'זירה על המשא ומתן הישראלי-ערבי בתקופת הצמד אולמרט-לבני. התקשורת לא הפסיקה להתפעל מהיקף הוויתורים של הערבים המתונים כלפי ישראל, למען השלום: הכובש הערבי בארץ ישראל מוכן לוותר לישראל על הרובע היהודי בירושלים! התקשורת לא התייחסה – ואינה מתייחסת – לווייתורים המפליגים וחסרי האחריות של הצמד אולמרט-לבני לאבו-מאזן ומרעיו: ויתור על לב ארץ ישראל תמורת כלום במקרה הטוב ותמורת טרור במקרה הצפוי יותר.

בתוך ים הפרשנויות בתקשורת הישראלית נשמעה גם האשמה כאילו אל ג'זירה אינה מתפקדת ככלי תקשורת אלא כגורם מדיני-פוליטי החותר להשגת יעדי. הטענה היתה שפרסומי הרשת הקטארית מחלישים את מעמדו של יקיר התקשורת הישראלית, מכחיש השואה אבו-מאזן, ופועלים לטובת יריביו מהחמאס. לטענה זו הצטרפה גם ההתייחסות לרשת כגורם המרכזי לערעור המשטר במצרים.

אבל, הפוסל – במומו פוסל. במה עוסק עדר התקשורת בישראל? האם מדובר בעיתונות או בגורם מדיני-פוליטי העוסק בדה-לגיטימציה לראש ממשלה נבחר, בנימין נתניהו, במטרה שיחליט "החלטה קשה" – יקריב את ארץ ישראל על מזבח "השלום" – ולשם כך גם יכניס סוסה טרויאנית לממשלתו?

ממשיכים לתבוע את ליטרת הבשר

למרבה הצער, העדר – המתיימר להיות כלב השמירה של הדמוקרטיה - נוהר שוב ושוב ותומך בהחלטות שגויות, שאינן עולות בקנה אחד עם השלום, הדמוקרטיה, זכויות האדם וצרכי ישראל. כך התגייס העדר למען הסכם "השלום" האוסלואידי, למען גדר "הביטחון", למען גירוש גזעני של יהודים מרצועת עזה ומצפון השומרון, למען האתרוג ובניו מחוות השקמים (ללא חיטוט בענייני הנדל"ן שם ובלי לצלם שוב ושוב את אחוזת שרון מהאוויר).

למרבה הצער, העדר – המתיימר להיות תקשורת חוקרת - מסרב שוב ושוב לקדם את שתי ועדות החקירה החשובות באמת, בנושאים שהשפיעו יותר מכל על חיינו בשני העשורים האחרונים. הכוונה לוועדות חקירה ממלכתיות בעניין תהליך קבלת ההחלטות שהוביל את ישראל למחדל אוסלו וממנו למלחמת אוסלו העקובה מדם, ובעניין הנסיבות שהובילו לרצח רבין.

למרבה הצער, העדר – כמו רשת "אל ג'זירה" – מקדם סדר יום פוליטי משל עצמו. העובדה שהיו בחירות בישראל לפני שנתיים, וציבור הבוחרים העדיף כיוון שונה מזה של כת "השלום" השולטת בישראל, אינה מעניינת אותו. אפילו

מעידת נתניהו – נאום בר-אילן – אינה מספקת את הטורפים, הממשיכים לתבוע את ליטרת הבשר: המשך התהליך השקרי והסתרת משמעויותיו ההרפתקניות.

שרת החוץ לשעבר תוקפת – לא את האויב – אלא את ממשלת ישראל ומאשימה אותה בבידוד המדיני ובהכרתן של מדינות רבות ב"פלסטין". האם אין זו לבני עצמה בגיבוי תקשורת חד-צדדית ומגמתית, שמטיפה בעיוורונה לרעיון הנפל של "פתרון שתי המדינות", שמשמעותו הקמת מדינה לאויב לצד ישראל בתחילה ("גבולות זמניים") ועל חורבותיה בהמשך? כאשר פרס-ביילין ואולמרט-לבני מטיפים לכך, וכאשר התקשורת נותנת הד ובמה למצעד האיוולת האוסלואידי ולארגוני "זכויות האדם" – אלא אם כן מדובר בזכויות יהודים – אין להתפלא שמדינות ברחבי תבל, אנטישמיות יותר ופחות, מאמצות את הרעיון של קריעת כבשת הרש – ארץ ישראל המערבית – והסגרת לבה לאויבי ישראל.

חשוב להדגיש, חופש עיתונות אינו רק ריבוי ערוצים ועיתונים. חופש עיתונות הוא בראש ובראשונה מתן ביטוי לדעות השונות והמגוונות, ולא רק לאלה שהתקשורת חפצה ביקרן ובקידומן.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/209/749.html?hp=1&cat=479>

الملحق السابع:

פובליציסט	פרופ' הלל ויס
-----------	------------------------------

כיכר תחריר היהודית

אין ספק שמתחוללת כאן עכשו במדינה מהפכה תודעתית שמשמעותה תואמת את אירועי ככר 'תחריר' בקהיר. צו המעצר לרב ליאור מלבה את התודעה הלאומית היהודית לא פחות מהפגנות המליונים בכיכר. מן הראוי שמערכת המשפט תכריז על תענית חרטה ושראשיה יתכבדו ויישבו בביתם

בעיקר מערכת המשפט היא האחראית לכתיבת הספר "תורת המלך" שבגיננו היא מנסה לסתום את פיו של הרב. לאורך שנים הופקר עם ישראל לידי מערכת משפט אנטי יהודית ואנטי ישראלית שטופחה לפחות מאז מלחמת ששת הימים בסדרות של החלטות סימביוטיות [משלובת וניזונות זו מזו] פוליטיות ומשפטיות שייצגו את ערכי הנאורות כביכול, שהם במהותם ערכים לקידום התבוללות.

בחירתה של ממשלת אשכול שלא להחיל את הריבונות הישראלית על מרחבי יהודה ושומרון על-אף שהיו בידיה כלים חוקיים לכך הותירה לטרף ההתנכרות ולביזיון לעיני כל העולם את העם היהודי כמכחיש שואה וכמתנכר לארצו ולאזוקיו.

הכל הבינו, כמו בית המשפט העליון, שעם ישראל ומדינת ישראל רוצים להתפטר, אומנם בצורה מכובדת, מהגיבנת התנ"כית. בית המשפט העליון הפיק יהלומים מהתפיסה הזאת עד שהגדיר את אחזקת השטחים בפרשת גירוש גוש קטיף כתפיסה לוחמתית ותלה למעשה שלט על אימו מולדתו: זונה למכירה!

התוצאה חייבת להיות רציחתם של לפחות מיליון וחצי ילדים מוסלמים נשים וגברים במלחמה הבאה או כפי שאמר אמש הרמטכ"ל הפורש שיהיה עלינו ל"הלחם בו-זמנית בכמה חזיתות". כיצד מתאר לעצמו הרמטכ"ל הפורש והרמטכ"ל הנכנס סגן שודד הקרקעות, וכן נתניהו וברק ועד אחרון בעלי הבאסטות בשוקי הירקות את המלחמה הבאה?

האם היא באמת לא הייתה צפויה, מאז שמחלה ישראל למצרים על הפרת "הסכם הטילים" בין לילה ב-1970 בתמורה להפסקת ההפצצות הישראליות בעומק דלתת הנילוס. כל זאת עוד לפני הסכם השלום המדומיין עם סאדאת.

הרבנים, כותבי "תורת המלך" ובית המדרש שלהם נאלצו להעניק מעטפת מגן ערכית - אנושית ובעיקרה תיאורטית, מגן של תורה אותו ליטשו לאחר שקידה רבה ובאחריות הלכתית. הספר "תורת המלך" מבטא תשתית ערכית ומשפטית של דיני המלחמה התורניים, המבוססת על כבוד ה' וכבוד האדם ובפועל כפי שכתוב במבוא של הרב יצחק גינצבורג לספר ובפרקיו הראשונים על מקומם של חוקי בני נוח בהקשר חוקי המלחמה, שהם הבסיס למניעת שפיכות דמים, גזל וגילוי עריות.

שלושת התחומים שבהם קידם תוך התמחות מתמדת בית המשפט העליון עם כל העולם הנאור את כיליונו. רק לאחרונה השתחררה במקצת מערכת החוק מהפרשנות המשפטית הטוטליטרית של אהרן ברק בעניין פרשנות חוזים מחוץ לכוונת הצדדים ומחקה את אחד מעקרונות הגזל הבולטים. החזירה את כבוד הלשון והשכל למקומם.

אילולא חולשת המערכת הצבאית בגין הוראות בג"ץ לא היה ניכר הצורך החיוני והמידי ב"תורת המלך". מבוקש לציין שאהרן ברק ואליקים רובינשטיין היו מראשי מנסחי הסכם קמפ דייויד שלא עמד מתחילתו בכל קנה מידה סביר של מבחן המציאות כי הוא התנה את הסכמי השלום בסיום "הסכסוך" עם הצד הפלשתיני. עיקרון המהווה טבעת חנק יום יומית שהלכה והתהדקה מאז נחתמו ההסכמים. כך גם הסכמי אוסלו שאישרום החוזר ונשנה בסדרת החלטות אחראי לכל שפיכות הדמים המתגלגלת מהם.

הספר 'תורת המלך' הוא מחסה ומעוז לעם ישראל שייאלץ בעל כורחו לפגוע במליונים של בני אדם נשים גברים וטף כדי להגן על עצמו מפני תוצאות מדיניות מערכת המשפט.

גם בית דין עם ומדינה בראשות הרב ישראל אריאל, שאני חבר בו, הסתמך הלכה למעשה בשני פסקים אחרונים שלו שפרסמתי בבלוגים בנושאי הפקרת חיילים וקצינים בידי שיגיונות מערכת המשפט. הספר 'תורת המלך' הוא ספר המתבקש לשעה ולדורות כמו כל מהלך בתורה שבעל-פה כתורה נצחית.

אין ספק שמתחוללת כאן עכשו במדינה מהפכה תודעתית שמשמעותה תואמת את אירועי ככר 'תחריר' בקהיר. צו המעצר לרב ליאור מלבה את התודעה הלאומית היהודית לא פחות מהפגנות המליונים בכיכר. מן הראוי שמערכת המשפט תכריז על תענית חרטה ושראשיה יתכבדו וישבו בביתם. לא רק האלוף גאלנט ולא רק ההתעללות השלטונית ביאיר נווה. די לדמוקרטיה הטיפשית והאספסופית. תחי מדינה יהודית, מדינה של תורה!.

الملحق الثامن:

ויכוח על התבוללות זה ממש לא גזענות

חייבים לדבר על הבעיה וממש לא צריך להתרגש מאנשי השמאל שטוענים שזו גזענות אבל רצים לחלק את הארץ בשל חששם מרוב ערבי

ליך נתיב | 9:48 2011/2/9   [ציפי חוטובלי: התבוללות: נישואי תערובת](#)

 במהלך שנוי במחלוקת (אם כי מבורך לדעתי), הרימה ח"כ ציפי חוטובלי את הכפפה, והעלתה לדיון בכנסת את סוגיית ההתבוללות, בעקבות "מכתב הרבניות", השנוי לא פחות במחלוקת ועוסק באותו נושא. בדיון לקחו חלק רבני צהר ואירגונים שונים הנאבקים בתופעה, כגון להב"ה ו"יד לאחים".

גורמים רבים בשמאל ובארגוני זכויות אדם כאלה ואחרים טענו כי דיון זה אינו לגיטימי ונגוע בגזענות ושנאת הזר. טענה זו תמוהה משהו. בהתחשב בעובדה כי אותם גורמים בדיוק הם אלו, התומכים בחלוקת הארץ מתוך חשש להיווצרותו של רוב מוסלמי בגבולותיה.

שלא נטעה, התופעה של זוגות מעורבים המורכבים מיהודיה וערבי אינה קיימת רק בכפרים הערבים הנידחים, באזורים אליהם מגיעים אנשי "יד לאחים", אלא חיה ובוטטת גם בתוך הקו הירוק. בנווה-שלום, בתל-אביב, וביישובים מעורבים נוספים. אם אכן כל-כך מפחידה את השמאל האפשרות של הרוב הערבי, הם אמורים להיות הראשונים להציע פתרונות לתופעת ההתבוללות: אך ייתכן שדאגתם לשימור הצביון היהודי של מדינת ישראל אינה אמיתית, ומשמשת כתירוץ עלוב למסירת חבלי ארץ בחינם.

אך ההיבט הלאומי הוא רק החלק הקטן והשולי בכל הסוגיה הזו. במהלך הדיון נשאה דברים אישה יהודיה שנישאה למוסלמי, אישה ולא איש. יש משהו עצוב ולא תקין מגדרית בעובדה, שהוועדה היחידה שנדרשה לנושא היא הוועדה לקידום מעמד האישה, כאילו שרק נשים הן "קורבנות" התבוללות. בפועל אין זה כך. ישנה תופעה רווחת בישראל ומדאיגה לא פחות, של גברים מבוגרים שנאשו מציאת אישה, ופונים למשרד שידוכים המארגן להם – תמורת סכום לא כל-כך סמלי – כלה בייבוא אישי מרוסיה או אוקראינה, מיותר לציין כי לרוב הכלה היא בהחלט נאה, אולי גם חסודה, אבל בהחלט לא יהודיה.

נכון שלחיייהם של גברים אלו לא נשקפת סכנה ממשית, כפי שנשקפת לעתים קרובות לחייהן של יהודיות שנישאות למוסלמים (ניתוק מהמשפחה היהודית ולעתים אף התאסלמות בכפייה, אלימות פיזית ואיום על חייהן), אך אין זה נכון להפיל את כל כובד משקלה של הבעיה על כתפיהן של אותן צעירות בלבד. מההיבט הדתי ההתבוללות הגברית היא בעייתית יותר. לפי ההלכה, שיוך דתי נקבע לפי האמא. מכאן, שהילדים שיוולדו לאותו אב יהודי ואם נוצריה, אינם יהודים, מה שמביא לתוצאה של התבוללות במלוא מובן המילה, אך משום מה דווקא עניין זה לא עלה לאף דיון ולא נכתב במכתב של אף רב.

לעם היהודי זכות לגיטימית לשמר את צביונו וייחודו אם הוא רוצה בכך, כמובן ללא פגיעה שלא לצורך באף עם אחר. זה מה ששמר עליו לאורך הדורות, אך יש להוציא את הדיון מהרזולוציות הנמוכות של יהודים ערבים, ולדון בתופעה בכללותה.

<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/210/128.html?hp=1&cat=468>

الملحق التاسع:

Digg
Post to del.icio.us
העתק ללוח גזרות

פריט מרשימת האתרים בדפדפן

תצוגת מגזין

תצוגת טקסט

המאבק האמיתי: זכותנו על הארץ

דורר אידר

המהומות והמתרחשות הפוליטיות במצרים העלו לשיא את רף החששות מפני הפיכה איסלאמית. שוק הספקולציות התקשורתיות פורח. מחכים. מה שכן מתברר הוא שבניגוד לתעמולה הקבועה הנשמעת במחוזותינו ומצד מנהיגים מערבים ישראל אינה הבעיה המרכזית של האזור וגם לא שורש צרותיו של העולם הערבי. להפך אנחנו אי של יציבות ועוגן הצלה לעמי האזור מפני הסכנה הגדולה המאיימת על שלום האזור והעולם: התפשטות האיסלאם הרדיקלי ויצוא המהפכה האיראנית למדינות נוספות.

התנועה ההמונית העכשווית המזעזעת עמים ולאומים באזור מציירת את הסכסוך הישראלי-פלשתיני בפרופורציה המתאימה. והיא אינה גדולה. אבל הסכנות הקיומיות מפני הסדרים מדיניים מופקרים נעשו ברורות להפליא. בכל מקום שבו נוצר ואקום מנהיגותי איראן או גרורותיה חדרו לשם: כך בעזה וכך בלבנון. כך חלילה עלול להתרחש בירדן וברשות הפלשתינית. אבו מאזן וחבריו זקוקים לישראל כדי לשרוד. הם יודעים זאת. גם מסמכי אל-ג'זירה הראו זאת.

זה לא מונע מהם להמשיך ולפמפם את השקרים המוסכמים שנעשו לחם חוקו של כל שונא ישראל או ליברל בעיני עצמו שלא למד היסטוריה ואינו מצוי בסבך הכוחות הפועלים באזור אלא ניזון מהתעמולה של הפלשתינים ואוהדיהם באקדמיה ובתקשורת העולמית (והישראלית). מבחינה זאת טוב להציב את דרישות הביטחון הבלתי מתפשרות כתנאי בלי יעבור לכל הסדר באזור לא יציב כשלנו אסור לסמוך על צבאות זרים שיבלמו חדירה איראנית ממזרח או שיגנו על הרשות הפלשתינית וודאי שאיננו יכולים לסמוך על הפלשתינים (אפילו הם לא סומכים על עצמם). גם מקרה טורקיה ראוי להילמד: בעלת ברית ותיקה שבאחת הפכה עורה לקראת מהפכה איסלאמית. אפשרית ומתייצבת יותר ויותר לצד אויביו המושבעים.

עם זאת בצד השיח הביטחוני ראש הממשלה חייב לשלב באמירותיו הפומביות גם את שיח הזכויות של העם היהודי. יותר מהשיח הביטחוני דווקא שיח הזכויות הוא עוגן הביטחון העמוק יותר שלנו משום שעל כל טענה ביטחונית צודקת שנתניהו יציב יטיוחו בו "קולוניאליזם" "גזלני אדמות" "מהגרים אירופאים שהשתלטו על אדמות העם הפלשתיני שהיה כאן מדורי דורות" ועוד. אי אפשר להוריד את הפלשתינים מעף דרישת השיבה של הפליטים הפלשתינים רק בטענות ביטחוניות או בהצבעה על כך שמשמעות הדרישה היא השמדת ישראל; אם אנחנו קולוניאליסטים וגזלנים שמקרוב באנו מהו הצידוק המוסרי לדחות את "הדרישה הצודקת לשוב לאדמות הפלשתיניות הגזולות?"

המערב שומע את התעמולה הפלשתינית השקרית הזאת במינונים גבוהים בעוד מנהיגינו (כמעט) נאלמים דום בנושא הזה. גם בהסדר מדיני יוסיפו הפלשתינים לטעון כלפי ישראל הריבונית בגבולות הקבע שכל קיומה של מדינת היהודים מושתת על חטא אסונם של הפלשתינים והמאבק נגד הלגיטימציה של ישראל יוסיף להתקיים.

משום כך חשוב לחזור ולהזכיר בכל שיח דיפלומטי פומבי ותקשורתי (גם במסיבת עיתונאים עם מנהיגים אירופאים) את הנתונים הפשוטים הידועים שהקשר של העם היהודי למולדתו חזק ואמיץ ועמוק לאין שיעור מזה של ערביי האזור

בשבוע שעבר נצפה נתניהו מראה למי שעשוי להיות המועמד הרפובליקני לנשיאות ארה"ב מייק האקבי חותם מתקופת בית ראשון שעליו נכתב בעברית עתיקה "נתניהו". הסיומת "יהו" מיוחדת ליהודאים אנשי ממלכת יהודה אלפי שנים לפני הגעת האיסלאם לאזור החרס הוא דוגמה לטענה עקרונית של ישראל: לא מצאנו כאן חרסים או חותמות של אלו הצוחים לעומתנו "קולוניאליסטים". בפרספקטיבה היסטורית דווקא הקולוניאליזם הבוטה והאלים יותר התבצע בידי האיסלאם שחדר הנה במאה השביעית ואילץ את יהודי ארץ ישראל להתאסלם או לגלות מאדמתם. עלינו לשוב בלי לאות על האמת הפשוטה שהיא חיונית לקיומנו כאן יותר מאלפי מערכות התראה וסידורי ביטחון: העם היהודי חזר הביתה.

לחלק לחלק
הקודם הבא

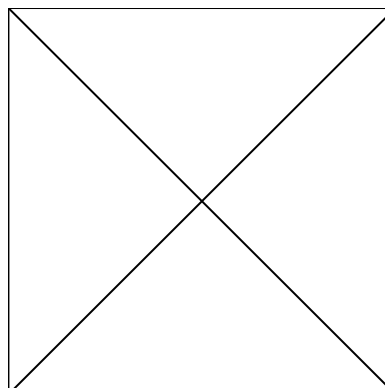
<http://digital-edition.israelhayom.co.il/Olive/ODE/Israel/Default.aspx?href=ITD%2F2011%2F02%2F09>

الملحق العاشر:

קרני אלדד | שלום על ישראל

תגיות: [קרני אלדד](#)

[אפליקציית הארץ ל iPhone - עכשיו באפ-סטור <](#)

מייק האקבי, מושל ארקנסו לשעבר ומועמד פוטנציאלי לנשיאות ארה"ב, ביקר בשבוע שעבר בארץ. בהתייחסו לפלסטינים הבהיר שירדן היא פלסטין, והדגיש שארץ ישראל שייכת לעם היהודי, ולא ייתכנו שתי מדינות בתא שטח כה קטן. ברור, לא? רק שדעתו של העם היושב בציון עדיין מעורפלת. הדיסק נתקע על אותה רצועה האומרת "שתי מדינות לשני עמים".

מכיתה ח' אני בכיכרות, בוויכוחים עם השמאל, בעימותי בחירות, בפאנלים ובתוכניות אירוח. אני מכירה את הטיעונים של הצד השני עוד לפני שהוא חשב עליהם. הם כל כך משעממים, לעוסים ונדושים. אחד הטיעונים נגד תוכנית "ירדן היא פלסטין" היא "מי ירצה אותם שם". ובכן, מי רוצה אותם פה? אפילו השמאל לא באמת רוצה שכנים ערבים, אלא רוצה הפרדה, גדר, גבול.

יש הסכמה חוצת מפלגות: אנחנו רוצים אותם בצד השני. התוכנית מציעה צד שני רחוק יותר, בלי עקירת יישובים, פיצול העם, פליטות יהודית, שלא לדבר על טילים על תל אביב ושדה התעופה, על גל הטרור שמציף אותנו אחרי כל ויתור, על ירושלים, על הנחיתות האסטרטגית שלנו במלחמה הבאה, על זיהום מי התהום, על "זכות השיבה", ועל ערביי ישראל.

תוכנית זו גם אינה מציעה לעקור ערבים ממקומם בניגוד לרצונם. פליטים שירצו בכך, יזכו להשתתף בתוכנית שיקום ויישוב מחדש. מי שלא ירצה יישאר במקומו. הוא לא יהיה עוד פליט. הוא יהיה אזרח המדינה הפלסטינית, היא ירדן, ותושב מדינת ישראל. הוא לא יצביע לכנסת אלא לפרלמנט שלו בעמאן.

השלטון ההאשמי בירדן הוא שלטון מיעוט, רודנות. שמאל הומני אמיתי צריך להילחם על מנת לאפשר לרוב הפלסטיני הגורף שם לקבל הגדרה עצמית. נדמה לי שקוראים לזה דמוקרטיה. במצרים האדמה רועדת, וכל שאר המשטרים הרודניים באזור רועדים גם כן, כולל זה שבירדן. המלך עבדאללה פיטר את ראש ממשלתו ופיזר כספים להרגעת הרוחות. אם השוחד הזה לא יצליח להרגיע את ההמונים, לא יהיה עיתוי טוב מכך לשלוף את התוכנית ה"הזויה", כפי שהיא מכונה, של ירדן היא פלסטין, ושלום על ישראל. סוף סוף.

<http://www.haaretz.co.il/hasite/spages/1214417.html?more=1>

الملحق الحادي عشر:

אושר לקריאה שנייה ושלישית חוק עזמי בשארה

ועדת הכנסת אישרה את "חוק עזמי בשארה" לקריאה שנייה ושלישית. ההצעה תעלה בקרוב להצבעה במליאה

אורי ישראל פו 9.2

על-פי הצעת החוק, תופסק העברת שכר או תשלומים אחרים לח"כ מכהן או לח"כ לשעבר אם לא התייצב לחקירה או למשפט בגין חשד לביצוע עבירה חמורה. את הצעת החוק יזמו ח"כ ישראל חסון (קדימה) (סגן ראש השב"כ לשעבר, וח"כ יריב לוין (ליכוד) (יו"ר ועדת הכנסת).

מטרת הצעת החוק היא להפסיק העברת שכר, גמלה ותשלומים אחרים מאוצר המדינה לחבר כנסת מכהן או לחבר כנסת לשעבר שדרוש לחקירה, או שתלוי ועומד נגדו כתב אישום, או שהורשע בעבירה חמורה שבוצעה בעת כהונתו בכנסת, והוא אינו מתייצב לחקירה או למשפט או לריצוי העונש. מדובר בעבירה שדינה עשר שנות מאסר או יותר, שבוצעה בעת כהונתו, ומחייבת לשם כך בדיקה והודעה של היועץ המשפטי לממשלה, והחלטה של ועדת הכנסת ושל מליאת הכנסת.

נכון להיום, מתקיים מצב אבסורדי לפיו חברי כנסת מכהנים או לשעבר, אשר נדרשים לחקירה או שהוגשו נגדם כתבי אישום בגין עבירות מעין אלה, אף שבוצעו במהלך כהונתם ואינם מתייצבים לחקירה או למשפט - יכולים ברוב המקרים להמשיך וליהנות מתשלומי שכר ותשלומים אחרים מהכנסת. כך למשל, נהנה ח"כ לשעבר עזמי בשארה מיותר מחצי מיליון שקלים ששולמו לו על-ידי הכנסת.

בדברי ההסבר להצעת החוק כתבו היוזמים כי "המצב כיום גורם לעיוות, ולכן יש לקבוע נורמה שעל פיה שליחי ציבור ממלאים ומקיימים את חובתם במסגרת החוק ובכפוף לגורמי אכיפת החוק... יש לנקוט בסנקציה כלפי כל אחד, ללא הבדל דתי, גזעי, מין או לאום, אשר ייחשד בהפרת החוק ולא יעמיד את עצמו לרשות גורמי אכיפת החוק. זהו צעד סביר שבו כל 'דמוקרטיה מתגוננת' צריכה וראוי שתנקוט, צעד המהווה אמירה ברורה וחד-משמעית של חברי הבית."

ח"כ חסון אמר במהלך הדיון: "לא יצר הנקמה הוא שהניע אותי כשיזמתי את הצעת החוק, אלא הצורך לשים סייגים, להרתיע ולהגן על ממשל תקין מפני אנרכיזם." ח"כ חסון הוסיף: "חשנו שצריך למצוא פיתרון לסיטואציה שנוצרה. עזמי בשארה עשה שימוש ציני בחוק וזלזל ברשויות החוק של מדינת ישראל. בניגוד למה שמצופה ונדרש מכל מחוקק. ח"כ שלא נוהג כך - צריך לשלול ממנו כל גמלה או תשלום מהכנסת. לא ייתכן שח"כ ישים ללעג את רשויות החוק וייהנה מהחוק היבש. אני לא מכיר שום מדינה שנמצאת בעימות ומשלמת לסוכן שמשרת את האויב מעל 500 אלף שקלים במצטבר. חוק זה נועד לתקן את העיוות שהגענו אליו."

ח"כ יריב לוין, יו"ר הכנסת ויוזם הצעת החוק, אמר כי "לא ראוי, לא סביר ולא נכון שמדינת ישראל תמשיך להזרים כספים לבשארה, אשר אני צופה בו כל ערב ב'אל-ג'זירה' מגבה את האסלאם הקיצוני ומטיף לאלימות. אותו בשארה אשר בגד במדינה וזו בתמורה ממשיכה לממן אותו."